

त्रिकाग्रशेषभूरिप्रयोगौ च ॥ (आरदृष्टोत्पन्ने
त्रि । यथा महाभारते,—

“सीधोः पानं गुरुतत्प्रावमर्दौ
अग्रहत्या परविष्तापहारः ।
येषां धर्मस्तान् प्रति नास्त्यधर्म-
आरदृष्टान् पञ्चनदान् धिगस्तु” ॥)

आरणिः, पुं, (आङ् + ऋ + अणिच् ।) आवर्त्तः ।
तत्पर्यायः । कुलहङ्कः २ । इति हारावली ॥
पाकमारा जल इत्यादि भाषा ॥

आरण्यपशुः, पुं, (आरण्ये भवः । आरण्य + अण् + स
चासौ पशुश्चेति कर्मधारयः ।) अरण्यजातपशुः ।
स च सप्तधा यथा । महिषः १ वानरः २ ऋक्षः
३ सरीसृपः ४ रुहः ५ पृषतः ६ मृगः ७ । इति
तिथ्यादितत्त्वे पैठीनसिः ॥

आरण्यमुद्रा, स्त्री, (आरण्यमुद्रस्येवाकारः पङ्गे यस्याः ।
ततः स्थाय्यं अण् ।) मुद्रपङ्गी । मुगानो इति
भाषा । इति राजनिर्घण्टः ॥

आरण्यराशिः, पुं, (आरण्ये भवः आरण्यः अत्र सिंह
एव स एव राशिः ।) सिंहराशिः । मकरप्रथ-
मार्द्धः । मीनमेव वराशयः । इति दीपिका ॥

आरतिः, स्त्री, (आङ् + रम् + क्तिन् ।) विरतिः । नि-
वृत्तिः । इत्यमरः ॥ (उपरमः, नीराजनम् ।)

आरनालं, स्त्री, (आर्हति आङ् + ऋ + अच् + आरः ।
नल गन्धे ज्वलतीति गः नालः । आरः नालो
गन्धो यस्य ।) काञ्जिकं । इति हेमचन्द्रः ॥

“आरनालान्तु गोधूमैरामैः स्नामिस्तुषीकृतैः ।
पक्षैर्वा सन्धितैस्तु सौवीरसदृशं गुणैः” ॥
इति राजनिर्घण्टः ॥

(“लाक्षा हरिद्रा मञ्जिष्ठा कक्षैस्त्रैः विपाचयेत् ।
मृदुगुणैर्नारनालेन दाह्यशीतज्वरापह्” ॥ * ॥
लाक्षादितैले ॥ * ॥ इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः ॥)

आरनालकं, स्त्री, (आरनालम् एव स्थाय्यं कः ।)
काञ्जिकं । इत्यमरः ॥ काञ्जि इति भाषा ।

आरब्धं, त्रि, (आङ् + रभ् + क्तः ।) कृतारम्भं । आरम्भे
स्त्री । यथा,—

“आरब्धं मलमासात् प्राक् यत् कर्म न समापितं ।
आगतं मलमासेऽपि तत् समाप्यं न संशयः” ॥
इति मलमासतत्त्वं ॥ * ॥ आरब्धकर्मण्यौचा-
भावो यथा,—

“प्रत्यक्षविवाहेषु आर्द्धे होमेऽर्चने जपे ।
आग्ने स्तुतकं न स्यादनारब्धे तु स्तुतकं” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥

आरम्भः, पुं, (आङ् + रभि + घञ् ।) प्रथमकृतिः ।
तत्पर्यायः । प्रक्रमः १ उपक्रमः २ अभ्यादानं ३
उद्घातः ४ आरम्भः ५ । इत्यमरः ॥ अभ्यादानादि-
त्रयमारम्भमात्रे । प्रक्रमादिपञ्च आरम्भमात्रे
इत्येके । केचित्तु प्रक्रमादिद्वयं प्रथमारम्भे ॥
अभ्यादानादित्रयं आरम्भमात्रे । इति वज्रभिरुक्त-
मपि न साधु यतः प्रथमकृतिरेव आरम्भः तत्पर्य-
यं आरम्भं शेषत्रयं आग्ने इत्याहुः । इति
भरतः ॥ त्वरा । उद्यमः । वधः । दर्पः । इति मेदिनी ॥
प्रस्तावना । इति त्रिकाग्रशेषः ॥ आद्यक्रतिः ।

यथा,—

“मीनादिस्थो रविर्येषामारम्भप्रथमकृते ।
भवेत्तेऽब्दे चान्द्रमासास्त्रैचाद्या दादश स्मृताः” ॥

आरम्भप्रथमकृते आद्यक्रतुवाद्यसमये । इति मल-
सामतत्त्वम् ॥ पारिभाषिकारम्भो यथा,—

“आरम्भो वरणं यज्ञे सङ्कल्पो व्रतजापयोः ।
नान्दीआर्द्धं विवाहादौ आर्द्धे पाकपरिविश्रामा” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ (यथा भेदकृते । ३७ ।—

“ह्यारम्भे हर पशुपतेराज्ञनागाजिनेच्छाम्” ।
साहित्यदर्पणे । प्रथमपरिच्छेदे ।

“ग्रन्थारम्भे निर्विघ्ने प्रारिप्सितपरिसमाप्ति-
कामः” । रघुवंशे । १।१५ ।

“आगमैः सदृशारम्भ आरम्भसदृशोदयः” ।)
आरवः, पुं, (आङ् + र + अच् ।) शब्दः । इत्यमरः ॥

(यथा रामायणे । “वानराश्चक्रुरारवं” ।)

आरवी, स्त्री, आरवनामकस्त्रेच्छदेशीयभाषा । यथा,

“ज्येष्ठाश्लेषा मघा पूर्वा रेवती भरणीहये” ।

विशाखाश्लेषा मघा पूर्वा रेवती भरणीहये” ।

लघे स्थिरे सचन्द्रे च पारसीमारवी पठेत्” ।

इति गणपतिमुहूर्तः ॥

आरा, स्त्री, (आङ् + ऋ + अच् + टाप् ।) चर्म-
भेदकास्त्रं । तत्पर्यायः । चर्मप्रभेदिका २ । इत्य-
मरः ॥

“उद्यश्चारामयकायोत्थितस्य” । इति माघः ।)

आरायं, स्त्री, (आरायाः अयं वक्ष्यीतत् ।) अर्द्धचन्द्रा-
वस्त्रमुखं ।

“अर्द्धचन्द्रखुरादिधारायं मुखमुच्यते” ।

“आरायन्तु मुखन्तेषां पुष्पाज्जादिभेदतः” । इति

हज्जायुधः ॥

आराय, अ, (आ राति । रा दाने बाहुलकादाति-

प्रत्ययः ।) दूरं । निकटः । इत्यमरः ॥

(यथा, उत्तरचरिते ।

“मेघमालेव यस्याममारादपि विभाज्यते” । इति

“तमर्च्यमारादभिवर्त्तमानम्” । इति रघौ २।१० ।

आरातिः, पुं, (आङ् + रा + क्तिन् ।) आरातिः ।

शब्दः । इति भरतः द्विरूपकोषश्च ॥

आरात्रिकं, स्त्री, (आङ् + रात्रि + कन् ।) नीराजन-

निमित्तदीपः । नीराजना । नीराजनपात्रश्च ।

आरति इति भाषा । तथाच हरिभक्तिविलासे ।

“ततश्च भूषणमन्त्रेण दत्त्वा पुष्पाञ्जलित्रयं ।

महानीराजनं कुर्यात् महावाद्यजयस्रजेः ॥

प्रज्वालयेत्तदर्धं कर्पूरेण हृतेन वा ।

आरात्रिकं मुने पात्रे विधमानेकवर्त्तिकं” ॥

अन्यत्र ।

“आदौ चतुष्पादतले च विष्णोः

द्वौ नाभिदेशे मुखमग्नौकं ।

सर्वेषु आर्द्धेषु सप्तवारा-

नारात्रिकं भक्तजनस्तु कुर्यात्” ॥

आराधनं, स्त्री, (आङ् + राध् + ल्युट् ।) साधनं ।

प्राप्तिः । तोषणं । इत्यमरः ॥ पचनं । इति मे-

दिनी ॥ (यथा नैराग्यगतके द्रव्यादृशे ५ ।

‘मन्त्राराधनतत्परेण मनसा नीताः अज्ञाने निष्ठाः’ ।

उत्तरचरिते । प्रथमाङ्के ।

“खेहं दयाक्ष सौख्यं यदि वा ज्ञानकीमपि ।
आराधनाय लोकानां मुञ्चतो नास्ति मे व्यथा” ॥
कुमारसम्भवे १ । ५६ ।

“आराधनायास्य सखीसमेतां
समादिदेश प्रयतां तनूजाम्” ।)

आराधना, स्त्री, (आङ् + राध् + क्तिच् + युच् +
स्त्रीत्वात् टाप् ।) साधना । तत्पर्यायः । सेवा २

भक्तिः ३ परिचर्या ४ प्रसादना ५ मुख्या ६

उपासिः ७ वरिवस्थाः ८ परिधिः ९ उपचारः

१० । इति हेमचन्द्रः ॥

आरामः, पुं, (आरम्यतेऽत्र, आङ् + रम् + आधारे

घञ् ।) उपवनं । इत्यमरः ॥ वागान् इति भाषा ।

(यथा, मनुः,— ८ । २६२ । ८ । २६४ ।

“क्षेत्रकूपतडागानामारामस्य गृहस्य च” ।

“गृहं तडागमारामं क्षेत्रं वा भीषया हरन्” ॥)

आरामशीतला, स्त्री, (आरामत्वात् शीतला स्त्रिधा ।)

सुगन्धिपत्रिविशेषः । वन्यार्थादिवर्गे लिखिता ।

तत्पर्यायः । आनन्दी २ शीतला ३ सुगन्धिनी ४

रामा ५ महानन्दा ६ गन्धाक्षा ७ रामशीतला

८ । अस्या गुणाः । तिक्तत्वं । शीतलत्वं । पित्त-

हारित्वं । दाहशोथप्रशमनत्वं । विस्कोटव्रणरोप-

णत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा वैद्यके ।

“आरामशीतला तिक्ता शीतला पित्तहारिणी” ।)

आराणिकः, त्रि, (आराणं कुटिलं चरति इति ठक् ।)

रूपकारः । पाचकः । इत्यमरः ॥

आरावः, पुं, (आङ् + र + घञ् ।) शब्दः । इत्यमरः ॥

(यथा महाभारते ।

“आरावं माटवर्गस्य भृगूणां क्षत्रियैर्वधे” ।

“आरावः सुमहांश्चासीत्” ।)

आरुः, पुं, (ऋ + उण् ।) रुक्षभेदः । कर्कटः । शूकरः ।

इति मेदिनी ॥

आरुः, पुं, (ऋच्छति अर्थे वा । ऋ + ऊ + णिच् ।)

पिङ्गलवर्णः । तद्गुणैः त्रि । इत्युणादिकोषः ॥

आरुकं, स्त्री, (आरु + कन् ।) हिमाचले प्रसिद्धौ-

घधीविशेषः । आङ् इति भाषा । तत्पर्यायः ।

वीरसेनं २ वीरं ३ वीराकं ४ । तत्तत्रपुष्पादि-

भेदतः चतुर्जातिः । तेषां गुणाः । मधुरत्वं । हि-

मत्वं । अर्शः प्रमेहगुल्माखदोषनाशित्वञ्च । इति

राजनिर्घण्टः ॥ (यथा चरके ॥

“अक्षं परुषकं द्राक्षा वदर्थ्याण्यारुकाणि च” ॥)

आरुङ्गः, त्रि, (आङ् + रुङ् + कर्त्तरि क्तः ।) कृता-

रोहणः । कृतादिर उपर चडा व्यक्ति इति

भाषा । यथा,—

“राम रामेति रामेति ब्रूजन्तं मधुराक्षरं ।

आरुङ्गकविताशासं वन्दे वाल्मीकिशौकिनं” ॥

इति रामायणपाठस्य पूर्वपाठश्लोकः ॥

(यथा स्मृतिः ।

“आरुङ्गो नैष्ठिकं धर्मं यस्तु प्रचवते पुनः ।

प्रायश्चित्तं न पश्यामि येन मुञ्चेत् स आत्महा” ॥

गीता ।

“योगारुङ्गस्य तस्यैव श्रमः कारकमुच्यते” ।)